

Bohoslužba 18. júla 2021

Ježišov dotyk

Pieseň: č. 170 - *Nové ráno sa nám hlási...*

Suma evanjelia: Mk 1,17: Ježiš hovorí: „*Lekára nepotrebujú zdraví, ale chorí. Neprišiel som povolať spravodlivých, ale hriešnikov.*“

Pieseň: č. 225 - *Chválospevy spievajte...*

Mk 1,40-45 Uzdravenie malomocného

⁴⁰ Tu prišiel k nemu malomocný a na kolenách ho prosil: „Ak chceš, môžeš ma očistiť.“ ⁴¹ **Ježiš sa nad ním zlutoval, vystrel ruku, dotkol sa ho** a povedal mu: „Chcem, buď čistý!“ ⁴² Jeho malomocenstvo hneď zmizlo a bol očistený. ⁴³ Prísne ho napomenul a hneď ho poslal preč. ⁴⁴ Povedal mu: „Nie, aby si niekomu niečo hovoril, ale choď, ukáž sa kňazovi a prines obetu za svoje očistenie, ako prikázal Mojžiš — im na svedectvo.“ ⁴⁵ On však odišiel a začal o tom mnoho rozprávať a dookola rozširovať, čo sa stalo, takže Ježiš už nemohol verejne vojsť do mesta a zdržiaval sa vonku na osamelých miestach. No i tak za ním ľudia zovšadiaľ prichádzali.

Modlime sa:

*Pane Ježišu Kriste, ďakujeme, že z Tvojej milosti sme sa tu mohli aj dnes zísť, aby si nás sýtil svojím slovom. Ďakujeme, že môžeme prichádzať takí, akí sme, nemusíme sa pretvarovať, zamaskovať, ale môžeme Ti predostrieť svoj život, naše srdce, všetko, čo potrebuje Tvoj uzdravujúci zásah. A ďakujeme, že nás zveš k sebe, že Ty si ten lekár najvyšší, v ktorom sa nesklameme. Chceme sa chopiť Tvojho výroku: *Toho, kto príde ku mne, nevyhodím.* Lebo v ňom nám sľubuješ prijatie.*

Buď nám milostivý a pomôž nám pochopiť tajomstvo Tvojho evanjelia, aby sme verili nie preto, že sme tak boli vychovaní alebo že chceme, ale preto, že sme Ťa spoznali, ako nášho záchrancu a vysloboditeľa, ktorému vkladáme svoj život do ruky, lebo jedine Ty nás vieš podržať a ochrániť od všetkého.

Prosíme, daj nám pokorné srdce, keď Ťa teraz počúvame. Nech je v Tvojom slove naša sila, náš pokoj a naša nádej. Vypočuj nás pre svoju milosť. *Amen*

Pieseň: č. 266 - *Pod farchou hriechov klesol som...*

Mk 1,41 Ježišov dotyk

*Ježiš sa nad ním zlutoval, vystrel ruku, dotkol sa ho a povedal mu:
„Chcem, buď čistý!“*

Milí Bratia milé Sestry!

Pán Ježiš chodí po dedinách, zvestuje slovo Božie a na potvrdenie svojho poslania aj uzdravuje nemocných. Správa o Jeho prítomnosti a uzdravovaní

nemocných sa šíri veľmi rýchlo medzi tými, ktorí potrebujú uzdravenie a mobilizuje ich, aby Ho vyhľadali.

Asi takýmto spôsobom sa mohol dopočuť o Ježišovi aj malomocný, ktorý je hlavnou postavou tohoto príbehu. Aké dobré je uvedomiť si, že bol síce vyobcovaný zo spoločenstva, ale nie je vyobcovaný z možnosti počuť dobrú správu o Ježišovi. Asi ju počúval pozorne a pri tom sa v jeho srdci zrodila viera: istá nádej, ktorá ho viedla k takej smelosti, že sa odvážil k niečomu, čo mu bolo zakázané. Veď podľa zákona nemohol byť v kontakte - a fyzicky už vôbec nie - so zdravými ľuďmi, aby ich nenakazil. Na jeho diagnózu neexistoval žiadny liek, a tým pádom ako vyvrhnutý zo spoločnosti, jeho osud bol spečatený a nezmeniteľný, bol zaživa odsúdený na smrť..

Tento človek prichádza teraz k Ježišovi. Napriek zákazu, s plnou odvahou, ale v pokore a poníženosti. Ako to mohol urobiť? Tak, že sa ho správy o Ježišovi tak hlboko dotkli, že si nehovoril: *mne je už všetko jedno, môj osud sa nezmení*. Nehovoril ani to, že *ja už nemám čo stratiť, tak to skúsím, za pokus to stojí*. Ale si povedal: V Ňom je aj pre mňa daná šanca, chcem sa jej chopiť, nechcem ju zahodiť a nevyužiť. Tú šancu mu dalo vedomie, že Ježiš má moc aj nad jeho stavom. I keď dovtedy Pán Ježiš ešte neuzdravil žiadneho malomocného. Ale on dospeje k presvečeniu, že to môže urobiť.

Smelosť tohoto človeka je v tom, že nezostáva v tej vylúčenosti, ale napriek zákazu, proti zákonu príde k Ježišovi, do Jeho blízkosti a na kolenách ho prosí. V úplnej pokore a poníženosti. Nedbá na to, že priblížiť sa je zakázané. Asi prečo? Pretože má tú istotu, že to nerobí nadarmo, že Ježiš skutočne musí len chcieť a on bude uzdravený. Ani Ho neprosí, ale vyznáva pred Ním svoje presvedčenie, alebo ak chcete, svoju vieru: „*Ak chceš, môžeš ma očistiť*“ A odovzdáva sa do Jeho milosti.

Milí Bratia a milé Sestry! Dobre si tu všimnime jeden detail: „*Ak chceš...*“ Odznie to z inej pohnútky, ako často to my hovoríme. Totiž, nám skôr ide o to, že bez takejto viery hovoríme „*ak chceš*“ tak, že za tým nie je naša viera a dôvera, ale často skôr nechota alebo nezáujem, alebo sme sa naučili, že tak sa treba modliť... A tak si povieme, že ak sa toto stane, tak je dobre, ak nie, tak to *Pán nechcel*. Vlastne tým vrháme zodpovednosť na Neho, ak niečo nebude tak, ako sme si želali. Nie je za tým žiadne poddanie sa, žiadne prijatie Jeho vôle s vierou a v pokore. Ale je to čistý alibizmus, ktorý sa vyhýba zodpovednosti, ktorý obviňuje vždy niekoho iného. Vyhovárame sa na Pána, aby sme si nemuseli priznať vlastnú neveru,

Ale tento malomocný človek to myslí smrteľne vážne, inak by sa neodvážil k Nemu pristúpiť napriek zákazu. Viera, že môže byť uzdravený, mu dodáva odvalu. Ani neprosí, len vyznáva túto svoju vieru: „*Ak chceš, môžeš ma očistiť.*“ Som tu, disponuješ so mnou. S takouto dôverou sa Mu odovzdáva. Je pozoruhodné, že nikto neprotestuje proti nemu pre túto opovážlivosť, ani nevypukne žiadna panika. *Ježiš sa nad ním zľutoval, vystrel ruku, dotkol sa ho*. Ani Ježiš nespomína a nezazlieva jeho krok, nemá z neho žiadne obavy, je to tu viacej, ako brať doslova zákaz.

Dokonca, Ježiš ho prijíma tak bezpodmienečne, že sám k nemu pristúpi a sa ho dotkne. Je to niečo neslýchané! V zmysle kultických predpisov sa tým znečistí, pretože ignoruje varovanie... Nie! On dáva najavo, že tohoto človeka prijíma. Že jeho viera Ho zaujala, že skutočne mu prináša a ponúka šancu na život. On, čistý a svätý vlastne očisťuje toho malomocného, prepožičiava mu svoju čistotu, aby mohol byť čistý. Aj v kultickom zmysle slova. To je odkaz Ježišovho dotyku, ktorý potvrdí aj slovom: *Chcem, buď čistý.*

Bratia a Sestry, Predstavme si, ako by sa odohrala dnes, medzi nami podobná situácia? Mali sme a máme tu covid. Dotknúť sa infikovaného človeka bez ochranného odevu, rukavíc a pod. je nezodpovedné a má to svoje riziko. Tak neriskujeme. Skúsme vziť sa do kože karanténovaného nemocného, s ktorým sa takto zaobchádza - možno niektorí majú túto skúsenosť. Aké radosťou naplňujúce je, keď zrazu prežíva, že napriek tomu riziku a zákazu niekto má odvahu sa ma dotknúť, berie ma ako človeka a nie ako stelesnenú hrozbu, prekoná tie bariéry, ktoré nás oddeľujú. To je úžasná správa aj dnes. A tam, kde šlo o človeka zažíva považovaného za mŕtveho, to bolo niečo ohromné. K tomu ešte počuje aj Slovo: *Chcem, buď čistý!* To asi nepotrebuje komentár.

Tento malomocný hneď uzdravel. Mohol zanechať svoju biedu a vrátiť sa do života. A teraz nastane istý zlom v príbehu. Totiž tak sa odovzdá eufórii z toho, že žije, že nepočúva Ježišovo varovanie, ktorým ho *prísne napomenul*. *Nie, aby si niekomu niečo hovoril, ale choď, ukáž sa kňazovi a prines obetu za svoje očistenie, ako prikázal Mojžiš – im na svedectvo.* Čiže teraz by nasledovala poslušnosť, ktorú on nerešpektoval, ale všade rozširoval, čo sa stalo, znemožnil tým Ježišovo verejné pôsobenie v meste. Mal sa krotiť, veď Ježiš mu to nariadil v jeho záujme. Aby postupoval podľa zákona, a tým bol chránený proti hociakým podozreniam.

Podľa zákona totiž kňaz bol poverený vyhlásiť niekoho za uzdraveného, teda kulticky čistého. A toto vyhlásenie, splnomocnenie k návratu medzi živých a zdravých on potreboval. To kňazovo vyhlásenie malo byť verejným svedectvom o jeho uzdravení. Nasledovalo prinášanie predpísaných obetí. A potom už mohol mať príležitosť vydať svedectvo o tom ako, a pôsobením koho vlastne uzdravel z malomocenstva. Je dôležité toto poradie.

Bratia a Sestry, toto ignorovanie či neakceptovanie Ježišovho napomenutia je vážnym signálom aj pre nás. Aby sme videli a rešpektovali, že všetko má svoj určený čas a ak chceme pôsobiť alebo svedčiť s Božím požehnaním, tak musíme konať v súlade s Jeho vôľou. Nedá sa vylúčiť, že počas tohoto rozprávania a rozširovania toho, čo sa stalo, sa nenápadne dostal do stredobodu namiesto Ježiša sám tento človek; ale určite si sťažil svoju situáciu. A to mohlo mať vplyv na jeho ďalší život.

A tak sa ukazuje, že niekedy je „ľahšie“ veriť v biede, ako keď sa veci obrátia náhle k dobrému. Ak je pre nás dôležitý život v poslušnosti, tak sa musíme snažiť o to, aby sme nekonali z vlastnej iniciatívy, ale podľa Pánovej vôle, lebo On vie, čo je pre nás dobré: Aj nás takýmto spôsobom skúša a našu vieru overuje. Nech sa Jeho

vôľa uplatňuje nielen tým, že povie: *Chcem, bud' čistý*, ale aj tým, že konáme tak, ako nám to dáva najavo.

Kiež by sme tú Jeho k nám vystretú ruku vedeli tak prijať, že ju nepustíme, sa od nej nevzdialime. Kiež by sme Jeho dotykom uzdraveli zo všetkého, čo naše srdce trápi, čo nás odlučuje od Boha. Nech toto svoje očisťujúce dielo koná Pán v našom živote tak, aby bolo viditeľné, že sa nás dotkol. *Amen*.

Modlime sa:

Pane Ježišu Kriste, ďakujeme, že si k nám prehovoril, a týmto príbehom si nám jasne ukázal, v akom beznádejnom stave nás drží hriech. Avšak v Tebe je aj naša šanca jediná. Ďakujeme za Tvoju nesmiernu lásku, ktorou si sa k nám sklonil, aby svojím slovom a skutkom zástupnej obete si nás vyslobodil z moci hriechu. Ďakujeme, ak sme mohli prežiť, že si sa dotkol nášho srdca, aby si nás uzdravil, očistil a posvätil. Buď Ti za to chvála. Pomôž nám žiť v poslušnosti z tejto milosti na Tvoju slávu.

Prosíme Ťa za všetkých, ktorí sú vo vedomí, že im niet pomoci, aby mohli okúsiť Tvoju pomoc. Prosíme za tých, ktorí prežívajú odmietnutie zo strany spoločnosti, aby sa dozvedeli, že Ty nikoho neodmietaš. Prosíme za každého, kto túži po Tebe, aby zažil stretnutie s Tvojou zachraňujúcou láskou. Pre ňu Ťa prosíme: Vypočuj nás. *Amen*

Otče náš...

Požehnanie...

Záverečná pieseň: č. 578 - Ó, najdrahší priateľ, Ježiš...